

Tako govore o tem slavnem junaku oni, ki ga поблиže poznajo. Tudi slovenska mladina ga sedaj bolje pozna. Njegova slava se razglašá sedaj povsod:

»gdjeno Hrvat i Slovenac
domovinu jednu dižu!«

Dolgčas v posetih.

*Zbežal z zemlje stari Dolgčas
na višine je neba;
k zvezdam pot je svoj nameril,
da se z njimi poigra.*

*Delo vse so mu prevzeli
hudomušni tu ljudje;
gori morda bo pa dela,
zvezde dela mu dadé.*

*Všeč bil zvezdicam okorni
in molčeči je čudak;
pa zagodle so mu k plesu,
da vesel bi bil možak.*

*Smeje Dolgčas se in skače,
tukaj se lepo mu zdi;
zvezde prineso igrače,
da se očka razvedri. —*

*Pa v veselju zvezdic Dolgčas
piči muha na uho:
„Daj, solzé izvabi zvezdam,
tebi to je pač lahkó!“*

*Hitro se zave možakar
svoje vélike časti,
solze bi izvabil zvezdam —
vsaka se mu le smeji!*

*Čelo se zmrači mu gubno,
zvezde godejo na ples;
jutro vstaja, Dolgčas pada
truden do zemljé z nebes!*

Andrej Rapč.

Jesenski izprehod.

*Iz šumnega mesta
je rosna me cesta
vodila čez kraško goličavo plan;
rdeče grmovje
in belo skalovje
strastno poljubila je jutranja stran.*

*Vasice zaspane
in brajde obrane
pošiljale jutranji so mi pozdrav;
ob cesti, ob poti,
po daljni planoti
sanjavo so pasle se čredice krav.*

*Na jug odleteli
so pevci veseli...
Zato pa zapeli so pivci glasno
ob kamnati mizi...
A gizdava Lizi
nosila na mizo je vince novó.*

Josip Kralj.